

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Apostoli, S. Nicolaus, alijq[ue] Sancti à sterilibus fructuosè inuocati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

thoribus, historiæ, quæ id confirmant, de Deipara, de Apostolis, de alijs Sanctis. De Deipara Lucius Marinus hanc tradit. Toleti duo ciues erant, stirpe & pietate clari, Stephanus & Lucia, bonorum coniugum exemplar. Sed prole carebant. Hi, quod natura negabat, à Superis petière. Pater assiduè munera pauperibus erogabat. Mater dies noctesque, orationibus ad Dei genitricem fusis, impendebat, rogitans identidem, ut sibi tandem diu optata proles nasceretur. Huic quiescenti aliquando Maria Virgo clara in luce, fœse visendam præbuit, eamque his verbis affata est: *Lucia, tibi filium prænuncio nasciturum, qui magnam Hispanis omnibus lucem afferet.* Hæc ubi locuta est, diuino splendore luculentius radians, ab illius oculis evanuit. Prædictionis veritatem euentus probauit. Natus est enim inde S. Ildefonsus, clarissimus Archiepiscopus Toletanus, cui, post illa, rem diuinam celebraturo Dei eadem parens vestem candidam obtulit, qui & vitam suam illi consecravit, à qua acceperat. Magno numero similia possent recenseri, quæ vicinis & temporibus, & locis contigerunt; sed nota non indigent narratione. Post Deum ad neminem, in hæc cauſa, dignius recurritur, quam ad Mariam, quæ cùm sit Mater Dei, merita est utique etiam, ut sit patrona matrum aliarum.

De Apostolorum auxilio, extat in marmore quodam Romæ, in templo S. Salvatoris de Lauro, præclarum sanctè monumentum. Anno 1474. Ioannes Mates & Catharina Calagniæ Barcinonenses, cùm annos octo egissent, sine prole, pro ea obtinenda, voto domi concepto; & in ipsa S. Seueri Ecclesia, renouato, sacrum solenne faciendum curârunt, in honorem duodecim Apostolorum, accensis totidem cereis, quorum singulis singula Apostolorum nomina scripta affigebantur. Audierunt Apostoli vota precantium. Quippe sequentibus duodecim annis, duodecim proles habuerunt. Indita sunt & filiis nomina Apostolorum. Quodque fuit mirum, singuli quoque, postquam vitæ suæ terminum attrigerunt, circa festum illius Apostoli, cuius nomen gerebant, obire. Ultimus fuit superstes Petrus Mates, I. V. Doctor & cubicularius Apostolicus, qui & hæc, Romæ, in marmor incidi curauit, in S. Salvatore de

Lauro.

Lucius Ma-
rinus. Sic lib.
s. de reb.
Hisp.

X.

Lauro. Qua Ecclesiâ flammis ab sumtâ, marmor in claustrum est translatum. De Martyribus, de Confessoribus, deque alijs Sanctis, ac præsertim etiam de S. nostro Ignatio, sunt tot exempla, vt volumen conficerent. De S. Maurilio sterilem sa-
Sur. 13. Sep-
tembr. in vit.
S. Mauril. &
10. Septem. in
vit. S. Nico-
lae.

nante, Surius testatur, vti & de Amata S. Nicolai Tolentini matre, quæ, postquam jam multo tempore vixit cum marito suo sterilis, magno prolis desiderio ardens, sicut & vir eius, imitatione Annæ veteris, in templum intrans, incensissima pietate erga S. Nicolaum Episcopum exardescens, sibi que vberrimè, votum Domino eiuscmodi verbis nuncupauit: Domine IESV Christe, qui omnia potes, respice pietatis oculis ancillam tuam, & aufer à me sterilitatis opprobrium, præstâq; mihi ut filius concipiam, seruum tuum, eumq; pariam in laudem & gloriam nomi-
nis tui. Sed quia preces meæ parua sunt, & exiles, in conspectu ma-
iestatis tue, S. Nicolaum Antistitem tuum, suppliciter deprecor, &
eius orationibus merear a te Deo omnipotente consolationem accipi:
polliceor enim, me celeberrimum eius tumulum adiuram, ut
cum marito meo, seruo tuo. Hac formulâ orauit. Nocte media
Augelus & illam, & maritum iussit ad S. Nicolaum Barrensem
peregrinari. Eò vbi venere, inter precandum, ante altare illi-
us, præ lassitudine in somnum lapsi ipsum Pontificio ornatum
Nicolaum conspexerunt, qui eis filium promisit suo nomine
appellandum. Hinc ergo Nicolaum Tolentinum naicti sumus.
Qua vna in re & suam potentiam, & Sancti sui gloriam, & fe-
rilium parentum fidem atque pietatem, & ad extremum steri-
litatis remedium mundi Rector demonstrauit.

XI.

4. Reg. 4. 14.

Erunt, qui hæc vt sunt somniata, sic referri dicant. Sed non poterunt inficiari, eam piorum hominum esse, apud Deum, authoritatem, vt etiam in viuis, atque hac mortali terra, pro-
lem legantur obtinuisse. Elisæus Propheta hospitiij gratiam, compensaturus ex Sunamitide, Giezi iusserat interrogare, quid-

nam sibi cuperet vicissim gratiæ reponi? cui Giezi, Ne quare, inquit, filium enim non habet, & vir eius senex est. Pracepit itaq;
vt vocaret eam: qua cùm vocata fuisset, & stetisset ante ostium, dixit
ad eam, in tempore isto & in hac eadem hora, si vita comes fuerit,
habebis in utero filium. Dixit ille, nec aures dñe taxat saginavit.

VL